

SVOBODNA SLOVENIJA

VICTOR MARTINEZ 50
Buenos Aires

Registro Nacional de la Propiedad
Intellectual N° 260254

“ESLOVENIA LIBRE”

GLASILO SLOVENCEV V JUŽNI AMERIKI

CORREO
ARGENTINO
(Procedencia)

FRANQUEO A PAGAR

TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824

Año (Leto) VI.

Buenos Aires, 1. maja (mayo) 1948

No. (Štev. 9.

Smo “zločinci”

“Ne družite se z onimi, ki so pobegnili iz domovine, kajti njih roke so krvave...”

“To vam rečem, ker pošten človek se ne more družiti z zločinci.”

Take in podobne glasove kot sta ta dva stavka, posiljajo eksponenti Titove Jugoslavije in njihov tisk argentinskim Slovincem s prozornim namenom, da ne bi zvedeli vse resnice o dogodkih v domovini in da ne bi začeli sami premišljevali, kdo prav za prav je bil zločinec v tej borbi doma. Zato je treba kar vnaprej nove pribežnike označiti kot zločince, s katerimi ne imej ničesar opraviti, kaj šele, da bi mu kaj pomagal.

Taki glasovi iz komunističnih ust se nam zde kot znani klic tatu, ki kriči za nedolžnim človekom, da zakrije sebe: “Primite tatu!” Zdaj vpijo komunisti v nas: “Glejte jih — krvave zločince!” pri tem pa pozablja, da je bil prav komunist tisti, ki je postavil na začetek slovenske državljanske vojne. Zločin za svojega “boga” in za svoj najvažnejši in edini opravil! Matej Bor — ali z drugim imenom prof. Pavčič — je bil tisti partizan, ki je napisal partizansko himno, tj. pesem udarnico, ki naj pristaše podžiga k izpolnjevanju načel svoje organizacije, z udarnim geslom:

Naš bog so rop, požig, umor!
Hura! partizan!

Tako je bilo geslo partizanske borbe v domovini; v tujini pa kriči v nas: Zločinec, tvoje roke so krvave! Jaz — pošten človek, se ne družim z zločinci!...

Toda mi smo že toliko vajeni komunističnega izražanja, da nas to prav nič ne bega in da prav dobro razumemo pravi smisel takega “zločinca”. Ali ne pomeni beseda “demokracija” v komunističnih ustih prav nasprotno: “dikatura?” In “svoboda vere” je samo druga beseda za dejstvo “zator vere”, “ljudska volja” za “nasilje nad ljudstvom”, in “izdajalec” je le psotka za tistega, ki je “branil svoj dom” pred “brezdomovinskim” (internacionalnim) komunistom. Zato je tudi besedo “zločinec” v njihovih ustih razumeti prav tako, kot nasprotje, kot — žrtev zločinca!

V vseh pravnih kodeksih v zgodovini pri vseh narodih v preteklosti in pri narodih z zahodno evropsko kulturo še posebej, je dozdaj veljalo in velja, da je zločinec, morilec, ki mori, razbojnik, ki ropa, zažigalec ki požiga in tat, ki kra-de... skratka: “verniki” “bogovi: ropa, požiga, umora”, ki so jih slovesno in zavestno postavili v svojo gozdno “cerkev” slovenski partizani. Le pri njih samih pomeni “zločinec” prav narobe: “zločinec” je tisti, ki se je pustil umoriti, ki so mu vse požgali, ki so ga oropali (“osvobodili”) vsega, ki so ga poglali z doma. To je logika “novega reda”. “Krvave roke” ima tisti, ki je v silobranu prijel za mesarsko roko svojega klavca, ko mu je krvavi nož rinil v vrat... in se ga skušal otrestiti. Zdaj ima “krvave” roke od lastne pretočene krvi, ki mu jo je pušcal oni, ki je pel v zanosu: “Hura! Partizan: Mori! Kolji!”

Kdo je zločinec? Po vseh pravicah tega sveta tisti, ki je malikoval Zločin

(Dalje na 4. strani).

VOLITVE V ITALIJI IN TRŽAŠKI PROBLEM

Volitve v Italiji, ki so se vršile dne 18. aprila, so obrnile nase pozornost vsega sveta. Vse je napeto čakalo, kako se bo odločila država, ki je pred durmi Stalinovega železnega zastorja; vsem, ki je pri srečanju usoda ozemlja, ki v svojem središču nosi tudi Rim, je odleglo, ko so mogli prebirati poročila o volitvah, ki so dajali podatke o tem, da sta komunizem in njegova fronta doživela poraz. Protikomunistične skupine so dosegle 69% glasov. Največja protikomunistična stranka, krščanski demokrati so dobili nad 13 milijonov glasov, komunistična fronta levičarskih socialistov in komunistov pa nekaj nad 8 milijonov.

Tako se je Italija zopet zavila v val zmagovalstva in vse sedaj naravno pričakuje, da bo Italija za nagrado tudi dobila tisto, kar se je pri volitvah tudi smtralo za največji dobiček — Italija naj zopet dobi Trst.

Ko pregledujemo volilne izide v Italiji, se seveda jasno vidi, da je fronta proti komunizmu odnesla lepo zmago. Toda kakor je bilo to tako pogosto pri raznih zmagah, ki si slede na zgodovinski poti italijanskega naroda, je dejansko ta zmaga taka, da je ena stranka zmagala, druga stranka pa ostala neporažena. Tisti, ki je bil v Italiji dejansko res poražen, je socializem in sicer socializem Nennijeve stranke, ki se je zvezala s komunisti v skupno fronto. Komunistična stranka v Italiji je štela 6 milijonov organiziranih članov in volilni izid je pokazal, da je komunistična stranka najbrž v celoti dobila glasove vseh svojih članov; še vedno je tedaj italijanska komunistična stranka druga največja komunistična stranka na svetu. Presega jo samo število članstva sovjetske komunistične stranke. Najbrž je tedaj treba reči, da se moti tisti, ki misli, da se je sila italijanskega komunizma s temi volitvami kaj zmanjšala; obratno, rekli bi lahko celo da je v Italiji še vedno vsaj 25% prebivalstva trdno ob strani komunizma. Seveda so izgledi na bodočo popolno zmago komunizma v Italiji nekoliko manjši kakor pa so bili pred volitvami, toda kdor pozna učinek trenutne zmede in anarhije v obnašanju italijanskega naroda, se mora resno zamisliti ob tem, da italijanska komunistična stranka najbrž ne izgublja v številu svojih pripadnikov.

In sedaj prihajamo do naslednjega pogostega paradoksa v italijanski politiki: zmage, ki nasprotnika ne porazijo, čudovito koristijo italijanskim političnim načrtom. Trst bo najbrž nazgrada za to lepo zmago Italije in prisojen Italiji, kamor da baje spada. Trst bo, šel za plačilo protikomunistične zmage tisti narodnosti skupini, ki ima še vsaj 25% zagrizenih pristašev komunizma in bo postal šiba za tisto narodnostno skupino, ki jo vse povsod sedaj tako žigosajo za izrodek “azijskega komunizma”, dasi je prav gotovo in trdno drži, da je v tržaškem zaledju s takim enostranskim korakom prizadeto ljudstvo,

Prihodnja številka “Svobodne Slovenije” izide 15. maja na osmih straneh s prilogo za stoletnico Združene Slovenije.

ki je vedno bilo proti komunizmu in ki bi pri svobodnih volitvah vsaj 95% glasovalo proti komunistom. Poleg tega je imel slovenski narod tako lepo in močno organizirano krščansko demokracijo, da je bila njegova politična linija mnogo trdnjši porok za uspeh proti komunizmu, kakor pa ja to lahko pri narodu, ki se šele rojeva v demokracijo. Nagrajen bo narod s 25% komunistov in udarjen narod, ki po krivdi drugih mora prenašati teror komaj 5½ komunistov.

In tako se zopet v vsej celoti pojavlja v ospredju svetovne politike tržaški problem, ki je bil in bi naj bil še naprej le postavka za račun med velikimi, ki ga prisojajo na levo in desno tako, kakor to odgovarja trenutnim položajem. V letu 1915 je bila carska Rusija tista, ki se je v londonski pogodbi odrekla vsej slovanski obali Jadranskega morja in jo odstopila Italiji, ker je prejela obljubo, da bo po prvi svetovni vojni prejela Carigrad. Ko so tedaj zastopniki jugoslovanske emigracije (hrvatski politik Supilo) pri ruskem zunanjem ministru Sazonovu v Petrogradu protestirali proti temu, je najprej tajil, da bi bila Rusija naj kaj takega pristala, nato pa je priznal in dodal, da je Rusija to storila, ker nima nobenega smisla za katoliške Slovence — Slovence in Hrvate v teh predelih. Komunistična Titova propaganda je oslabil jugoslovansko zahodno mejo, ker je morala vpreči svojo politiko v tokove sovjetskega prodiranja proti zapadu in zahodni zavezniki se lahko upravičeno boje, da bo tržaško zaledje nekoč moralo biti za sovjete 100% zanesljivo in če Slovenci in Hrvati to ne bodo, bodo to najbrž kaka azijska plemena.

Tako smo mogli mi Slovenci ob tem tržaškem problemu priti le do še jasnejše zavesti, da nas v tej borbi za Trst uporabljata obe skupini zaradi pravil usodne igre za kruto sredstvo izmenjave. Edino sredstvo, ki nam ohranja obstoj in nas rešuje v bodočnost, je naša žilavost in izredna zakoreninjenost v ta del zemlje, ki nam je po računih božje usode prisojen. Kar nas je reševalo že skozi stoletja, nam more biti samo vodilo za naprej. Odkar smo pred sto leti začeli postajati politični narod, smo se na tem področju reševali tako, da smo se upirali i nemškemu i italijanskemu pritisku. Ne vemo še, kakšen bo delež italijanske in nemške skupine pri bodočih razpletih v tem delu Evrope, toda le enega se moramo vedno zavedati, da se bomo narodnostno ohranili le tedaj, če se bomo ohranili ravno v tej bližini Trsta. V drugi svetovni vojni je bil načrt Nemcev uničiti Slovence, ker smo v bližini Trsta; že v preteklem stoletju pa je Camilo Cavour, utemeljitelj moderne Italije, trdil, da morajo biti meje Italije zaradi Trsta v bližini Gradca in na Visokih Turah.

Veliko slepilo pa so lahko tudi računi o tem, da bi nam poročevala miren razvoj ob Trstu kaka srednjeevropska federacija; že leta 1848 so naši predniki odklonili sodelovanje v frankfurtskem parlamentu, ker bi morali izginiti v nemškem valu. Prva srednjeevropska federacija pa je bila v nekem oziru že habsburška monarhija, v kateri so se

Los Eslovenos en Lujan

Los Eslovenos — por la primera vez en su historia en tales circunstancias — realizarán una peregrinación al santuario argentino, a Luján. Dijimos por primera vez — porque algunos centenares de los refugiados eslovenos ofrecerán sus devociones y oraciones a Nuestra Señora de Luján para agradecer a la Virgen Santa, venerada tan hondamente por todo el pueblo esloveno en su Patria. Ahora lejos de la Eslovenia los representantes del pueblo esloveno en la Argentina, su nueva Patria, quieren pedir a la Santa Virgen que continúe protegiendo a la Madre-Patria ante del peligro ateísta del comunismo y de bendecir a la Argentina y a sus altos Representantes quienes con tal comprensión ayudaron a salvarnos para poder también continuar en la veneración de la Santa Virgen.

Después de las ceremonias religiosas del 9 de Mayo en Luján, una bandera eslovena será adjunta a tantas otras que imploran la asistencia y ayuda del cielo. Bajo la protección de la Nuestra Virgen de Luján los Eslovenos en Argentina quieren trabajar por la salud y el progreso de su nueva Patria y la victoria de los principios cristianos.

nemške in madžarske skupine zvezale proti slovanskim skupinam na jugu.

Idealna bi bila organizacija Srednje Evrope v taki zvezi, ki bi naučila nemško in italijansko ter madžarsko narodnostno skupino pravičnosti do Slovincov. Po dveh svetovnih vojnah smo že odhajali z razočaranjem, ko smo mislili, da nam bodo drugi poplačali našo požrtvovalnost in zvestobo. V bodočih oblikah in zvezah nikdar ne bomo varni in zadovoljni, če se zanašamo na to, da bo kdo pravinejši do naših narodnostnih meja kakor pa moremo biti mi sami. Zveze ali federacije v Srednji Evropi niso predpogoj za naš obstanek ob Trstu, ampak šele končni zaključek naše borbe za tiste meje slovenskega naroda, ki so pravične; dokler se to ne zgodi, tako dolgo ne more biti pravične rešitve tržaškega problema.

PRIHOD NOVIH SLOVENCEV

V zadnjem času je z ostalimi begunci, predvsem Poljaki in Ukrajinci ter Hrvati prišlo tudi več Slovincov. Dne 14. aprila je prispela “Gerusalem”. Z njo je dopotovalo 7 Slovincov. Naslednjega dne je pristala “Philippa”, s katero jih je potovalo 8. Z “Mendoza” so 18. aprila prišli tudi 3. Dne 19. aprila zvečer pa je pristala v pristanišču norveška ladja “Svalbard” z 946 begunci, v glavnem Poljaki in Ukrajinci. Z njimi je prispelo v Argentino tudi 22 Slovincov. Vsi ti begunci so bili iz raznih begunskih taborišč v Italiji ter jih je IRO pred drugo vožnjo “Santa Cruz” prepeljala v begunsko taborišče Fallingbowl v Nemčijo. Na ladjo so jih vkrcali 28. marca t. l. Hrana v taborišču, v katerem so prebili mesec dni, je bila nezadostna. Še slabša pa je bila na ladji.

ROMANJE V LUJAN

Lujan — božja pot 60 km od Buenos Airesa, argentinske Brezje! Kdo od Slovencev ne bi rad poromal na Brezje? Ker pa ne more — naj ob svojem prihodu v nov svet poroma vsaj 9. maja v Lujan.

Kaj je Lujan? Argentinčci imenujejo ta kraj "ciudad santa" — sveto mesto, božja pot. Kako je nastala ta božja pot? Ime Lujan je prišlo od majhne rečice, ki teče tam mimo in v kateri je utonil leta 1536 neki Španec z imenom Diego di Lujan. Od tega je dobila ta naselbina ime. Pozneje leta 1671 so postavili na njenem bregu kapelico z Marijinim kipcem. To je "Nuestra Señora de Luján", ki ima danes za svetišče krasno baziliko, najlepšo najmogočnejšo in najbogatejšo argentinsko cerkev. Fasada je okrašena z 106 m visokim zvonikom, na katerem so kipi apostolov. Bazilika je dolga 106 m. Zvonov ima 15, vlitih v Milanu, in imajo težo od 50 do 3400 kg.

Ob cerkvi je veliki "Cabildo", kapitelj iz leta 1756, v katerem je leta 1806 iskal poveljnik Buenos Airesa zavetje pred Angleži. Ko so Angleže pregnali iz Buenos Airesa, so njih poveljnike zaprl v ta kapitelj. L. 1810 je general Belgrano tu pri Mariji iskal pomoči za svojo vojsko. L. 1824 je imel v cerkvi sv. daritev tedanj kanonik Juan Maria Mastai Ferretti, poznejši papež Pij IX., znani veliki papež iz — Senegalije! Ali mar tudi mi ne prihajamo iz Senegalije??

Zdaj je nastalo okrog svetišča celo mesto. Tam je tudi argentinski Kolonialni in zgodovinski muzej za buenos-

aireško provinco, kjer je shranjenih veliko argentinskih pomembnosti. Začetek sega v leto 1917, odprt pa je bil leta 1923. Muzej obsega tri stavbe: dve sta še zgodovinski iz kolonialnega časa, t. j. stari kapitelj ter nekdanja "glavna zaloga tobaka", tretje poslopje v njih zgodovinskem slogu pa je iz novejšega časa.

Ko so pred kratkim prešle argentinske železnice iz angleških rok v domačo posest, je prva argentinska lokomotiva "La Porteña" odšla okrašena iz tega Argentincem svetega kraja proti prestolnici.

Ali bi ne bilo prav, da tudi mi, ko smo stopili iz barke, ki nas je prepeljala iz Evrope, gremo k luhanski Mariji kot na Brezje, zahvalit se za milost srečne priplovbe in še bolj — priporočiti se za sreče v novem svetu pri graditvi naše nove bodočnosti?

Zato, kdor le more, naj se udeleži romanja v nedeljo dne 9. maja ter naj se zato prijavi pri našem društvu, da dobi vstopnico za poseben vlak, ki bo odhajal iz postaje Plaza Once v nedeljo okrog 7 h. (stane tja in nazaj 2½ pesa). Ob 10ih bo skupna sveta maša za Slovence pri Milostnem Oltarju. Hrano naj vsak vzame s seboj. Zvečer po popoldanskem opravi se vrnemo nazaj.

Predvsem pa je važno to: Slovenci bomo ob tej priliki poklonili Mariji — slovensko narodno zastavo ter jo tako pridružili k drugim zastavam 38 tih narodov, ki že vise tam! Zato naj bo tudi udeležba temu primerna!

Romanje vodi č. g. Janez Hladnik. — Vabljeni vsi!

RAZMESTITEV PO ARGENTINI

Največjo skupino slovenskih beguncev je dosedaj poslala IRO iz Italije v Argentino s "Santa Cruz", ki je na svoji vožnji zapustila neapeljsko pristanišče 7. marca t. l. Z njo je prispelo v Argentino 517 Slovencev. Zastopani so skoro vsi stanovi S to ladjo so dopotovali sem še ostali slov. bogoslovci v Italiji skupno s svojimi gg. profesorji. Med ostalimi emigranti se je slovenska emigrantska skupina v imigrantskem hotelu kar močno odražala. Po vseh formalnostih, ki jih je treba opraviti v hotelu, so se naši ljudje začeli takoj zanimati za zaposlitev. Hotel so najprej zapustili bogoslovci in odpotovali v San Luis. V prvi letnik bogoslovja so stopili 3 abiturienti. Ostali slovenski emigranti so iskali zaposlitev po svojih strokovnih sposobnostih. Samci so se največini odločili za zaposlitev pri javnih delih, ki jih načrtno izvaja argentinska vlada. Tako je okoli 70 Slovencev odšlo na javna dela na Barrio Evita, kjer armada pridnih delavcev gradi novo mesto Ciudad Evita, ki bo šlo 50.000 prebivalcev. Na tem ogromnem prostoru vstajajo nove, moderne hišice, v katerih bodo dobile zdrava in lepa stanovanja uradniške in delavske družine. Nekaj Slovencev je odšlo na delo tudi na letališče. Slovenska dekleta so dobila zaposlitev že prve dni v mestu. Slovence pa poznajo že tudi druga argentinska podjetja v notranjosti republike, s katerimi je odbor Društva Slovencev v pismenih stikih ter jih že vnaprej obvešča o prihodu kake skupine emigrantov. Tako se je za slovenske delovne moči tudi to pot zanimalo vodstvo velikih petrolejskih rafinerij v Comodoro Rivadavia, kamor je odšlo 8 Slovencev. V Mendoza je odšlo 12 oseb. V argentinsko trgovsko mornarico je bil sprejet 1 slovenski emigrant. Pa tudi na sever prostrane nove domovine je slovenski emigrant nameril svoj korak ter je nekaj naših ljudi odšlo v Tucuman in Rosario. Od skupine slovenskih duhovnikov sta dva odšla v

službo v škofijo Mercedes, eden v Tucuman, eden je ostal v prestolnici, ostali pa bodo odšli na svoja nova službena mesta v notranjost republike v najkrajšem času. Nekaj slovenskih družin brez otrok je dobilo zaposlitev na raznih pristavah, ostali pa v najrazličnejših podjetjih v prestolnici.

Kakor ostali emigranti so tudi naši ljudje takoj ob prihodu v Argentino lahko sami ugotovili ter se o tem prepričali, da službe vnaprej ni mogoče zagotoviti, tudi ne stanovanja. Vprašanje zaposlitve tu sploh ni, težek problem je pa s stanovanjem. Tu je pa slovenskim emigrantskim družinam priskočil na pomoč odbor Društva Slovencev, ki je storil vse, kar je bilo v danih razmerah sploh mogoče storiti ter je s tem odvzel marsikateri slovenski družini težko skrb pri iskanju stanovanja. Že pred prihodom slov. emigrantskih družin se je odbor obrnil s prošnjo na vse svoje znanke in prijatelje v natranjosti republike ter jih je naprosil, naj bi povsod poizvedeli, če bi bilo mogoče kam spraviti vsaj za prvi čas slovenske družine, za katere v prestolnici sami ni mogoče dobiti strehe. Isto prošnjo je društvo naslovilo tudi na g. Košička, ki je tedaj ravno odhajal na novo službeno mesto v San Luis. In njemu se je s pomočjo ostalih slovenskih gospodov bogoslovnih profesorjev, ki delujejo v tem mestu posrečilo doseči, da se je za ta pereči problem začel zanimati tudi sanluiski škof prevzv. g. dr. Pasquo ter je za slovenske družine dal velikodušno na razpolago novo hišo, v kateri so prej stanovali bogoslovci. Na ta način je Društvo Slovencev lahko poslalo v San Luis 12 družin s skupno 57 družinskimi člani, ki imajo v hiši tudi brezplačno hrano vsaj v začetni dobi. Slovenske družine so prišle v San Luis 12. marca ter so se kmalu uredile. Po prvih poročilih, ki smo jih dobili od njih, so se kar dobro znašle v novem mestu, ki šteje približno 30.000 prebivalcev, ki so vsi zelo naklonjeni na-

IZ VSEGA SVETA

Deveta vseameriška konferenca v Bogoti se je koncem aprila zaključila. V vseh ozirih je konferenca enotnost Amerike okrepila in sicer so bili sprejeti skupni sklepi v treh najvažnejših vprašanjih: 1. obe Ameriki soglasno obsojata posest evropskih kolonij v južni in srednji Ameriki; 2. oba ameriška kontinenta pa tudi obsojata rovarjenje komunizma in povdarjata zvestobo demokratskim načelom; 3. vse države so évrsto odločene podpreti harmonično gospodarsko življenje zlasti držav Latinske Amerike; v tem oziru se bo v Buenos Airesu sešla posebna gospodarska konferenca držav obeh Amerik. Lanski sklepi konference v Rio de Janeiro so se tudi razširili v toliko, da bo skupen posvetovalni odbor skrbel za organizacijo varnosti in obrambe obeh kontinentov.

Komunistična propaganda se je zlasti trudila, da bi dosegla, da bi bila konferenca onemogočena, ali pa da bi se končala neuspešno. Uprizorjena je bila zato vstaja v Bogoti in v raznih državah, zlasti v Čileju in v Braziliji so komunisti ves čas izvajali sabotažna dejanja in nemire. Ko se je konferenca v Bogoti končala, pa je bila v Urugvaju konference zastopnikov komunističnih strank v Južni Ameriki. Urugvaj je sploh znan kot zatočišče in središče vse komunistične delavnosti na tem kontinentu. Posvetov komunističnih strank so se udeležili zastopniki Čileja, Brazilije, Urugvaja in Argentine. Na konferenci so ti voditelji komunizma razpravljali predvsem o tem, kako preprečiti uspešno izvajanje sklepov devete vseameriške konference v Bogoti. V državi Costa Rica v Srednji Ameriki pa je bila zaključena državljanska vojna tako, da so zmagale protikomunistične skupine.

Skupnost držav zahodne demokracije v Evropi se močno utrjuje zlasti potem, ko je bil v ameriškem kongresu odobren Marshallov načrt. Potem ko so države Beneluxa in Francija in Anglija podpisale osnovo za bodočo veliko evropsko unijo (s pogodbo v Bruxellesu), se je v Parizu sešlo vseh 16 evropskih držav, da se pogovore o izjavljanju Marshallova načrta. Velik napredek v tem oziru se najbolj čuti v stališču skandinavskih držav, ki se vkljub velikemu pritisku sovjetske diplomacije vedno odločneje naslanjajo na zahodne evropske

šim ljudem. Za naše družine se stalno zanima tudi prevzv. g. škof. Pa tudi se sam gospod guverner kaže zanje veliko razumevanje. Štiri družine so kmalu dobile stanovanje in zaposlitev v mestu, 9 dekle pa je že v popolni oskrbi v nekem zavodu. Nekaj sličnega pripravljajo tudi za dečke.

Za ostale slovenske emigrantske družine, ki se ali niso pripravile za San Luis ali pa jih ni bilo mogoče poslati tja zaradi omejenega števila, je pa Društvo Slovencev poskrbelo na ta način, da je v prestolnici sami najelo veliko stanovanjsko hišo, v katero je lahko postavilo 16 družin z 60 družinskimi člani. Tako je Društvo Slovencev zaenkrat spravilo samo v zadnjem času pod streho 28 emigrantskih družin. Kako veliko delo je s tem opravilo bo znal presoditi samo tisti, ki je po več tednov brez uspeha iskal stanovanja.

V imigrantskem hotelu je trenutno še skupina slovenskih družin, ki se nima jo stanovanj. Družinski poglavarji pa so že vsi zaposleni in upajo, da se jim bo končno posrečilo najti tudi stanovanje. Pa tudi odbor Društva Slovencev sam se še nadalje trudi, da bi jim v tem pogledu omogočil lažji začetek novega življenja.

države. Na Švedskem se krepi fronta proti komunizmu in na Norveškem se vrste demonstracije proti sovjetskim načrtom in nameram v Evropi. Tudi na Danskem se vedno bolj uveljavlja zavest, da grozi tokrat tej državi s strani sovjetrov še mnogo večja nevarnost, kakor pa je bila ona, ki jo je morala dežela prenašati tedaj, ko je ječala pod Hitlerjevo okupacijo. V Londonu se vrše tudi že vojaški posveti za obrambo zahodne evropske zveze in na enem zadnjih sestankov vojaških strokonjakov je bilo povdarjeno, da je zelo nujno, da se vojaškim dogovorom za obrambo Evrope priključi tudi zastopstvo Združenih držav. Le tako bodo posamezne države toliko zmanjšale sedanje stanje svojih oboroženih sil, da bodo lahko tisti, ki sedaj služijo vojaške roke, odšli na delo po tovarnah. Vodilni gospodarstveniki Evrope in Amerike pa so se sešli na posebno konferenco ob jezeru Comu v Italiji, kjer se obravnavajo veliki načrti za izrabljanje električne energije zlasti v predelih Srenje Evrope. Velike investicije iz Marshallova načrta bi šle zlasti za ta velika javna dela, ki bi se v raznih evropskih državah izvajala ob skupnem načrtu.

Sovjetskim računom razmere tako glede Marshallova načrta, kakor tudi glede položaja v Italiji prav gotovo ne odgovarjajo. V obeh ozirih so sovjeti doživeli polom. Tako v Nemčiji kakor tudi v Avstriji so sovjetske zasedbene oblasti v velikem obsegu vprizorile gonjo proti zahodnih zaveznikom in v Berlinu so hotele za vsako ceno doseči to, da bi morali Amerikanci, Francozi in Angleži mesto zapustiti. Toda o kakem umiku ni sledu. Ko je postala kriza v Berlinu najbolj napeta, je na letališče pri Monakovem na Bavarskem priletela velika skupina ameriških veletrdnjav. Pri poletu čez Anglijo so angleški najmodernejši lovci priredili "napad" na te veletrdnjave in izkazalo se je, da lovska letala ne morejo prizadeti velikih udarcev ali izgub tem veleletalom. Kmalu nato, ko so pristala v Monakovem, so letala priredila poskusni napad na suezki kanal; napad in ves polet tja in nazaj je v celoti uspel. Sedaj imajo Amerikanci v Nemčiji to skupino veleletal in samo 70 lovskih letal, dočim imajo sovjeti v svojem delu Nemčije 4000 lovskih letal. Vendar so bili pletih teh veletrdnjav tako prepričevalni, da ne bo potreba povečati ameriških letalskih sil v Nemčiji; v Berlinu in na Dunaju pa v zadnjem času že ni prišlo do povečanja napetosti.

V Londonu je bila aprila velika manifestacija vseh političnih skupin zahodne Evrope, ki zagovarjajo krščanska načela v javnem življenju. Kongres so sklicali Angleži in udeležili so se zastopniki iz Francije, Belgije, Nizozemske, Nemčije in drugod. Na kongresu so govorili angleški predsednik vlade Clement Atlee, londonski nadškof kardinal Griffin, canterburyjski nadškof, Winston Churchill, lord Halifax, (ki je kongresu predsedoval) in francoski predsednik vlade Maurice Schuman. Ta je v svojem govoru povdaril, da je borbo proti komunizmu treba postaviti zlasti na ideološke temelje. Krščanstvo je edino, ki more uspešno zavreti komunizem.

OPOZORILO!

Vse prijatelje lista prosimo, da na list opozore tudi vse svoje znanke. Spo-ročite nam tudi njihove naslove, da jim bomo lahko poslali list na ogled. Stalno nam sporočajte svoje točne naslove in tudi vsako spremembo. Naročnino lahko plačate vsak delavnik dopoldne in popoldne v društvenih prostorih na Victor Martinez 50 in v nedeljo po sv. maši istotam.

Težka prometno nesreča v Ljubljani. Dne 7. marca se je na Gosposvetski cesti v Ljubljani zaletel brzovlak v tramvajski voz. Pri nesreči sta bila dva potnika ubita, 10 pa težko ranjenih. Vsi ostali potniki so dobili lažje poškodbe.

Novi vojaški oddelki na Dolenjskem. V Ribnici na Dolenjskem je v zadnjem času prišlo veliko vojaštva. Vojakov ni so mogli spraviti v vojašnice in so jih zato razmestili tudi po dvoriščih večjih posestnikov. Okoli dosedanjih vojašnic so pa začeli graditi barake.

V Ribnici na Dolenjskem so v župnišću odprli pisarno za obnovo ter gostilno in kuhinjo za delavstvo.

Na Dolenjskem so ponekod že podražili vse dosedanje privatne trgovine.

V Sloveniji se je po poročilih iz Italije prehranbeni položaj prebivalstva zelo poslabšal. Tudi na deželi. Kmetje niso namreč dobili kart, doma pa tudi nimajo zalog živil, ker so jih morali oddati državi. Za nakupovanje blaga na črni borzi pa zaradi izredno visokih davkov nimajo denarja.

V Sloveniji mora delavec po zanesljivih poročilih pošteno delati dva dni, da prisluži toliko, da si potem kupi 2 kg slabe moke.

Zalostna najdba. Dne 5. aprila je policija odkrila pri Trebach na Primorskem skupen grob, v katerem je bilo 7 okostnjakov. Ostanki trupel so bili pokriti le s tenko plastjo zemlje. Roke žrtev so bile zvezane na hrbtu z žico, njihove lobanje pa preluknjane s strelji. Ljudje so se ob tem novem odkritju žrtev komunistične revolucije zgražali nad komunističnimi morilci, ki so na enak način spravili pod zemljo na tisoče naših najboljših ljudi.

Nove smrtne obsodbe v Sloveniji. Pred okrožnim sodiščem v Celju je bila obsojena skupina uglednejših ljudi iz Solčave v zgornji Savinjski dolini. Obtožnica jim je očitala sodelovanje s tujo obveščevalno službo in dajanje podpore "vojnim zločincem" pri prebegih čez mejo. Pomagač in podpihovalec te skupine naj bi bil solčavski župnik. Štirje obtoženci so bili obsojeni na smrt, ostali pa na prisilno delo do 17 let.

Zasluzeno plačilo. Znani sopotnik komunizma v Sloveniji pisatelj Stanko Canjkar je napisal roman "Vrnitev". V njem opisuje življenje in obnovo na vasi po uspehi osvobodilni vojni. Uradna kritika s tem delom ni bila zadovoljna in je roman zavrnil, češ, da piše le o veselju in sreči, ničesar pa ne o socialno-ekonomskih spremembah, o agrarni reformi, kaznovanju izdajalcev, rezkrinkavanju spekulantov in o volitvah v ljudske odbore. Vse to pa je po mnenju kritika "neizbežna stvarnost povojne ljudske dobe in mora biti upoštevana v romanu". Kritik trdi, da Canjkar ljubezen preveč idealizira.

V Sloveniji je bila letos izredno mila zima, meseca marca pa je pristisnil hud mraz, tako, da je temperatura padla ponekod na 22° C.

Na Rašici v župniji Velike Lašče so v zadnjem času komunisti podrli vse križe.

V Ponikvah na Dolenjskem bodo pustili cerkev samo še do maja meseca, potem jo bodo pa spremenili v kino dvorano, ki bo na razpolago mladini tudi za zabavo.

V Stope pri Velikih Laščah hodi mladina ob nedeljah na udarniško delo tlačit ilovico.

Namesto cerkve dom kulture. V vasi Jezerane pri Brinju nameravajo komunisti preurediti cerkev v dom kulture.

V rudniku Raša v Srbiji se je pred kratkim ponesrečilo 300 ljudi. Do nesreče je prišlo zaradi eksplozije plina v rovu. Titove oblasti so nesrečo pripisale sabotaži, v resnici so pa zanjo odgovorni nestrokovnjaki, ki vodijo upravo rudnika. Znano je, da so se delavci v tem rudniku že pred meseci uprli, ker zara-

di zastarelih naprav v rudniku za njihovo živlensko varnost ni bilo prav nič poskrbljeno. "Ljudska oblast" je tedaj svojo ljubezen do delavskega stanu izpričala na ta način, da je poslala nad delavstvo milico z orožjem. Nekaj delavcev je bilo ubitih, 70 pa ranjenih. Po tem uporu domačih delavcev je uprava rudnika, v kateri so sami komunisti nestrokovnjaki, dobila na razpolago 300 inžinerjev in ostalih strokovnih moči iz sovjetske zone v Nemčiji. Poleg teh so v tem rudniku zaposleni tudi še vojni ujetniki, pa tudi nekateri komunisti, ki so imeli nad sabo že toliko kriminala, da jih je komunistična oblast morala že zaradi ostalih ljudi poslati drugam. V rudniški upravi so seveda ti elementi dobili dobra mesta.

Dalmatinci se nič več ne navdušujejo za Titovo komunistično diktaturo. Ponekod nastopajo odkrito proti njej, posebno proti raznim komunističnim odbornikom, oznovcem in miličnikom. Titove oblasti pozivajo ljudi na sodelovanje v borbi proti gazdovnikom. Ljudje se za take pozive dosti ne menijo in stoje pasivno ob strani. Zaradi tega so v Dalmaciji v zadnjem času uvedli stro-

go pisemsko cenzuro za vso pošto, ki je namenjena v Italijo, že prej pa so začeli izvajati cenzuro vse pošte, ki odhaja iz Dalmacije v Zagreb.

Velika draginja in pomanjkanje tudi v Sremu. V Sremu, kjer je bilo pred vojno vsega v izobilju, je pod sedanjo komunistično diktaturo nastopilo pravo pomanjkanje in s tem v zvezi tudi silna draginja. Slanina stane n. pr. na trgu 200 din 1 kg. Ljudje so v zadnjem času dobili 1 kg sladkorja za tri mesece, na trgu pa moraš zanj plačati 100 din. Po 100 dinarjev prodajajo pod roko tudi 1 kg črne, z otrobi pomešane moke. Ljudje zro z velikim strahom o bodočnosti. Doma živilskih zalog nimajo ker so morali oddati državi tako visoke količine. Kdor pa predpisane količine žita ni oddal, je moral oditi na prisilno delo v Požarevac. Zgodilo se je celo to, da so nekateri kmetje hodili prosit okoli ostalih kmetov, samo, da so zbrali potrebno količino žita za oddajo državi, da jim ni bilo treba oditi na prisilno delo. Zgodilo se je pa tudi to, da so nekateri kmetje hodili po žito v Srbijo in ga tam plačevali po 3.000 dinarjev meter-ski stot.

KAJ JE NOVEGA V ARGENTINI

Pod predsedstvom generala Perona je bilo na seji vlade sklenjeno določiti vsoto 36 milijonov pesov za izboljšanje bolnišnic v Argentini.

Cena koruze je bila na seji gospodarskega sveta določena na 14 pesov za stot. Nekateri poljedelske organizacije pa izjavljajo, da so pričakovale, da bo cena višja.

Bančno osebje je končalo z meznim gibanjem, potem ko je bilo izvoljeno predsedstvo zveze bančnega uslužbenstva. Poprej je vodil gibanje nek bančni sosvet, ki pa je skušal spraviti vso organizacijo v posebne politične tokove. Ta bančni sosvet je sedaj izločen in novo vodstvo je že začelo s posveti za ureditev meznih vprašanj v pristojnih uradih.

Argentino je obiskal predsednik svetovne Mednarodne banke za obnovo in razmah svetovne trgovine John J. McCloy. V svoji prvi izjavi je častnikarjem omenil, da nikakor ni nikjer namere, ki bi skušala vplivati na to, da bi Argentina pristopila k tej banki. Argentinsko zastopstvo v Bogoti je na vseameriški konferenci predlagalo ustanovitev Medameriške banke.

Mati Božja iz Lujana je bila z ukazom z dne 3. aprila proglašena za Pokroviteljico argentinskih železnic. V soboto dne 24. aprila je bila pred narodnim svetiščem Matere Božje iz Lujana slovesna služba božja na prostem, katere so se udeležili zastopniki državnih oblasti. Po službi božji je imel minister za javna dela govor, v katerem je proglasil Marijo iz Lujana za patrono argentinskih železnic. V posebni procesiji so nato ponesli sliko Matere Božje v zgodovinski muzej, kjer so na najstarejšo lokomotivo "La Porteña" položili sliko Marije iz Lujana in listino, s katero vlada proglašja Marijo za patrono argentinskih železnic.

Šolska križarka "Argentina" je s 140 gojenci mornariške akademije odplula na krožno potovanje okoli sveta. Pred odhodom se je od ladje in moštva poslovil predsednik republike general Perón.

Argentinska vlada je v Kanadi in Angliji naročila velike količine železniškega materiala. Iz Kanade bo Argentina prejela 1542 železniških vagonov, iz Anglije pa 35 lokomotiv. Lokomotive so v Londonu že pripravljene za odvoz.

Za novega veleposlanika Argentine v Washingtonu je bil imenovan dr. Jerónimo Remorino. Imenovanje bo polnomočno, ko ga potrdi še senat.

Argentinski vojni minister, general Sosa Molina je odpotoval v Združene države, kjer si bo ogledal tovarne, vojaške zavode in vojaška oporišča. Vojni minister odhaja v USA na vabilo ameriškega vojnega ministra in ga spremlja 10 visokih častnikov argentinske vojske.

Mreža podzemske železnice bo zelo povečana in bodo dosedanje proge Bs. Airesa podaljšane do glavnih predmestnih središč. Za povečanje te mreže je vlada določila vsoto 100 milijonov pesov. Dosedanja mreža znaša 60 km in bo potrebno dosedanje mrežo vsaj podvojiti.

PROCES V LJUBLJANI

Že v 8. številki našega lista smo kratko javili, da se je dne 12. aprila začel v Ljubljani proces proti prof. Mirku Bitencu in 12 soobtožencem. Razprava je trajala teden dni in sta bila prof. Bitenc in Janko Soklič obsojena na smrt, drugi pa na ječe in sicer dosmrtno ali pa na 5 do 20 let.

Poleg prof. Bitenca so bili še obtoženi: Radivoj Rehar, častnikar, Marjan Dokler, Vinko Zor, ing. Ciril Dimnik, Alek-

REVOLUCIJA DAVI LASTNE OTROKE

Časopisje poroča, da je vojaško sodišče v Ljubljani obsodilo na smrt 11 oseb, obtoženih vohunstva, sabotaže in vojne-ga zločinstva. Nadalnje 4 osebe pa so bile obsojene na prisilno delo od 15-20 let. Proces je trajal teden dni. Nekateri obtoženci na tem procesu so bile vplivne in vidne osebnosti v sedanji Titovi vladi, ostale so pa obtožili, da so bili med vojno v službi Gestapa v koncentracijskem taborišču v Dachau-u. Obsojeni so bili Oskar Juranič, generalni tajnik v zunanjem ministrstvu, Stane Oswald, namestnik ministra za industrijo, Branko Diehl, šef-inspektor komisije za fiskalizacijo Slovenije, Martin Presterl z zarocenko Hildegard Hahn (oba Avstrijca), Pavel Gaser (Italijan), Boris Kranjc, profesor na univerzi v Ljubljani, Janko Pufler, Vladimir Lichen, Mi-

V Sloveniji je sedaj prišlo v navado, da se ženijo kar na meblirano sobo, da pri ločitvi, ki je pri komunistih kaj lahka, nimajo težav in preprirov, čegavo bo pohištvo.

Velikonočne praznike so v Sloveniji praznovali s tiho in globoko pobožnostjo. Potic ni bilo veliko, povsod pa veliko hrena, toda malo mesa.

Slovenska velikonočna procesija v Rimu. Slovenske šolske sestre v Rimu na Via dei Colli so imele za letošnjo veliko noč lepo procesijo okoli svoje hiše. Procesije se je udeležilo tudi precej Slovencev, ki še žive v Rimu.

Španska katoliška dijaška zveza je omogočila še 18 slovenskim katoliškim akademikom prihod v Španijo, kjer bodo lahko nadaljevali svoje vseučeliške studije. Večina teh je že odšla iz Italije v Španijo.

Veliko premikanje Titove vojske skozi Slovenijo proti zapadni in sveerni meji so opazili koncem marca in začetkom aprila. Skozi Ljubljano so proti obema mejama vozili celo težko topništvo.

Begunci iz Jugoslavije v Grčiji. Komisija zaveznških podpornih oblasti je iz Rima odšla v Grčijo, da tam izvede zaslišanje nad 300 jugoslovanskih beguncev, ki so iz Jugoslavije dezertirali iz Titove vojske v Grčijo. Ti begunci sedaj žele naprej iz Evrope v emigracijo.

Izšla je v Trstu pesniška zbirka dr. Antona Novačana "Peti evangelij".

Pismo o razmerah v Sloveniji pravi: Povsod samo tarnanje in žalost. V Celju so po hitrem sodnem postopku ustrelili štiri osebe. Slovenski narod je v socialnem razsulu, petletka uničuje kmeta.

Položaj v Trstu pa označuje neko drugo pismo takole: Tu v Trstu je vse po starem. Pomlad je kujava, kruh bel, vino slabo, mesto tone v beračijo, Lahi pa triumfirajo.

SLOVENCII!
V nedeljo dne 9. maja vsi
na romanje v
LUJAN

sander Žekar, Albin Sirk, Marija Kerne, Marija Križnič, Jožica Bitenc (soproga prof. Bitenca), Slavko Krek in Janko Soklič. Obtožnica proti njim je bila izdelana tako, kakor to odgovarja in služi komunistični propagandi sedanjega Titovega režima.

Sodni zbor pa so sestavljali: dr. Matěj Dolničar, dr. Ludvik Gruđen, Rihard Knez, tožil pa je državni pravdnik dr. Hinko Lučovnik. Razprava je bila pred Vrhovnim sodiščem FLR Slovenije.

lan Stepišnik in Karol Barle.

Imena obtožencev sama povedo, da so bili to zelo delovni funkcionarji komunistične OF med vojno, ki so po vzpostavitvi komunistične diktature v Sloveniji, na Hrvaškem in v Srbiji dobili tudi zelo vplivna in vodilna mesta. Sedaj so doigrali svoje vloge. Zato pa je sedaj komunistični rabelj zavihel svoj meč tudi nad njihovimi glavami.

Kaj bodo dejali na vse to še oni starnaseljenci, ki še vedno verjamejo komunističnim agitatorjem, da je v Sloveniji odnosno v Jugoslaviji prava svoboda, ki se za svojo diktaturo tako silno boji, da ima polne roke dela z najrazličnejšimi procesi proti svojim političnim nasprotnikom in ki se je sedaj spravile nad svoje lastne otroke ter jih pričela moriti?

IZGON KOMUNISTOV IZ ARGENTINE

Argentinske oblasti so objavile uradno poročilo, da je bilo izgnanih iz Argentine 31 grških in 6 italijanskih komunistov. Vse te komuniste so vkrkali na italijanski parnik "Paolo Toscanelli", ki je odplul v drugi polovici aprila iz Buenos Airesa v Genovo. —Uradno poročilo o izgonu teh komunistov pravi:

Policijske oblasti so izvedle preiskavo v društvenih prostorih "Centro Cultural Elmita", v Calle Castillo 61. Tam je bilo uredništvo in pisarniški prostori grškega lista "Neos Cosmos". Preiskava je dokazala, da so bili izgnanci člani enakega društva in med njimi jih je bilo nekaj tudi odgovornih za objavo lista "Neos Cosmos". Društvo in list sta pripadala skupini grških komunistov. Društvo in list sta razvijala močno komunistično propagando med tukajšnjo grško kolonijo. Poleg tega je društvo objavljalo tudi razne okrožnice s komunistično tendenco in z izdajo raznih znamk in listkov je društvo nabralo vsoto pesov 135.000.— za grško vojsko uporniškega generala Markosa.

O izgnanih Italijanih pa pravi uradno poročilo, da so opravljali razna podtalna dela in da so ta dela vršili v argentinskem letalskem vojaškem zavodu v Cordobi.

MINIMALNE PLAČE

Pod tem naslovom smo v zadnji številki priobčili položaj minimalnih plač za drž. upravo in za gradbeno stroko. Še pred izidom lista pa se je v tem vprašanju precej spremenilo, ko je dne 12. aprila prezident republike gen. Peron dal objaviti dekret, s katerim se postavlja za vse državne uslužbence kot minimalna plača m\$ⁿ 300.— mesečno.

Omenjeni dekret namreč pravi, da se vsem nad 18 let starim uslužbencem drž. uprave in njenih samoupravnih oddelkov, katerih edini prejemki znašajo pod m\$ⁿ 250.— mesečno, zvišajo njihovi prejemki na ta znesek in to z veljavnostjo od 1. januarja 1948 dalje. Hkrati se določa z istim dekretom in prav tako z veljavnostjo od 1. januarja 1948 dalje posebna dodatna doklada za vse uslužbence s plačo pod m\$ⁿ 300.— mes., tako da v nobenem slučaju min. plača ne bo nižja od 300.— pesov mesečno.

Prezident general Peron je tudi povdaril, da je ta odredba postala nujna in da v tem pogledu hoče dati država vzgled, kateremu naj sledijo tudi ostali delodajalci in določijo kot minimalno plačo m\$ⁿ 300.— mesečno.

Med prvimi se je odločila Mestna občina, ki je določila za vse svoje oddelke kot minimalno plačo m\$ⁿ 300.— mes. in to prav tako z veljavnostjo od 1. januarja 1948. dalje.

Slovenskim rojakom sporočam, da izvršujem vsa urarska in zlatarska popravila v delavnici draguljarne Juan Bieber na Calle Sarmiento (prvi kvader od Avenida Corrientes po Avd. Callao v smeri Plaza Congreso) št. 1754, I. nadstropje, vsak dan od osme do dvanajste ure in od petnajste do devetnajste ure (v soboto samo dopoldne!)

SILVESTER LIPUŠČEK
urarski mojster.

OBLETNICA 3 MAJA

Dne 3. maja 1945 — še pred koncem druge svetovne vojne, formalno končane dne 9. maja — in torej še pod zasedbo nemške okupacijske vojske — je stopil na dan podtalni slovenski Narodni odbor in proglasil zopet slovensko oblast nad vsem slovenskim ozemljem.

Narodni odbor se je sestavil na osnovi izjave vseh slovenskih demokratičnih strank (bez komunistične!), ki so jo te stranke po svojih še pred vojno pravilno izvoljenih predstavnikov izdale na slovenski narodni praznik 29. X. 1944. (29. oktober slave Slovenci kot spominski dan na proglasitev

slovenske svobode dne 29. oktobra 1918.). Na podlagi te izjave je potem deloval slovenski Narodni odbor ilegalno ter s svojo podtalno aktivnostjo pripravil organizacijo slovenske narodne vojske iz ilegalnih vojaških formacij posameznih demokratičnih strank, (Slovenska legija, Sokolska legija, Narodna legija) četnikov in domobrancev. V drugi polovici aprila je ta odbor pripravil vstajo proti okupatorju v Ljubljani, pa so nastale težave tam, kjer jih odbor ni pričakoval in tako je mogel šele dne 3. maja stopiti z odločnim dejanjem pred javnost ter pravnoveljano oklicati samostojno Slovenijo kot zaključno dejanje izjave z dne 29. oktobra 1944.

Dejanje z dne 3. maja je zgodovinske važnosti in izredno pomembno kot dokaz, da je Narodni odbor skušal Slovenijo rešiti pred komunističnim oblastnikom ter jo ohraniti v zahodnoevropskem demokratičnem in kulturnem krogu. Ta poizkus državnega udara proti okupatorju in proti komunizmu pa je obenem tudi dokaz, da bi se Slovenci, dasi sami, z lahkoto ubranili azijskega totalitarizma, če bi računali Jalte in Teherana ne bili za nas tako pogubni.

Tako je 3. maj važna postaja na poti k zopetni združitvi vsega slovenskega ozemlja in osvoboditve izpod vsakega totalitarizma in krepak dokaz, da si hoče slovenski narod svojo domovino upravljati v svobodi po načelih zahodne demokracije.

Zaradi težav tehničnega značaja smo s to številko nekoliko v zamudi. Prosimo upoštevanja!

(Nadaljevanje s 1. strani)

kot svojega "boga" in v njegovem imenu skočil na vrat bratu...

Mi smo pa "zločinci" če prestavimo komunistični izraz v jezik zahodno evropskega in ameriškega pravnega reda, kar pomeni — "žrtve zločincev".

Mi smo "zločinci" tudi v tem pomenu, kot so "zločinci" vsi, ki niso za zločin, da, ki se upajo celo postaviti proti zločinu. Spominjamo se propagandne knjige jugoslovanskih novih oblastnikov, ki je izšla v Švici pod naslovom "Das neue Jugoslavien" s Churchillovim citatom na prvi strani in v tekstu še s posebno oznako, da se imajo komunisti največ zahvaliti prav Churchill, da so prišli v Jugoslavijo na oblast. Ta Churchill je bil njihov najpravičnejši človek, dokler je delal zanje, ko pa je eno leto pozneje 6.III.46 govoril v Fultonu svoj znani govor pod Trumanovim varstvom, ga je vse komunistično časopisje proglasilo javno za "zločinca št. 1." In tudi Truman ni ušel tej oznaki.

Nisi zločinec, če si med vojno res bil v službi okupatorja, pa si zdaj zvesto ob strani komunistov; zločinec pa si, če si bil vsa vojna leta komunistični partizan, in si delal zanje, pa si zdaj prišel do spoznanja in kot skesanec zinil kako besedo proti takemu režimu, kot je komunističen. Iz "svetnika" si postal zločinec — čez noč... kakor Churchill... ali kdo drugi...

In tako so in bodo "zločinci" vsi, ki bodo kakorkoli in kadarkoli dvignili svoj glas proti zločinskemu komunizmu, pa čeprav so bili kdaj celo v njegovih vrstah.

Nam ni hudo, če nas komunisti zmerjajo z zločinci. Nasprotno, to je samo dokaz, da nismo zločinci, temveč "zločinci" — njihove žrtve. In pošten človek v Argentini bo vedel, s kom naj se druži.

OSEBNE NOVICE

Najmlajša slovenska emigranta. Družina Alfonza in Hedvike Križnar je dobila v torek, 6. aprila t. l. v ambulanti imigrantskega hotela zdravega in krepkega sinčka, ki je pri krstu dobil očeto ime. Družini arhitekta Milana in Majde Volavšek se je pa 21. aprila t. l. rodila hčerka, prvorojenka. Srečnim staršem iskreno čestitamo!

V Buenos Aires je dopotovala na obisk iz Chicaga, Ill. ga. Amalija Benac, roj. Živec iz Črnič na Vipavskem. V B. A. bo ostala približno 4 mesece, da obišče svoje 4 brate in sestro ter ostale sorodnike. Stanuje pri g. Živcu na Pateralu. Kdor bi rad z njo govoril in se zanimal za sorodnike in znance v Severni Ameriki, jo dobi tam.

Poravnajte naročnino čimprej!

DVAKRAT DA, KDOR HITRO DA ZAVITKI ZA SLOVENIJO

Dostava čez Svico s sodelovanjem tamkajšnjih organizacij za pomoč

Arturo Bruller 25 de Mayo 305, Of. 655 - T. A. 32-0737

Uradne ure: 8 do 12 in od 14 do 18; ob sobotah od 10 do 13.

ZAVITEK KAVE
4½ kg najboljšje surove "Santos" kave

cena m\$ⁿ. 27.—

ZAVITEK SVINJSKE MASTI
doza zajamčeno čiste svinjske masti, netto 2100 gr.

cena m\$ⁿ. 19.80

ZAVITEK RIŽA
4½ kg riža

cena m\$ⁿ. 15.50

ZAVITEK SARDIN
14 doz I.a portugalskih sardin

cena m\$ⁿ. 23.50

ZAVITEK MILA
4 kg mila

cena m\$ⁿ. 20.—

DANSKI ZAVITEK
1 kg surovega masla

1 kg mesa

1 kg prekajene trebušne slanine

¼ kg sira

ZAVITEK MOKE IN RIŽA
pol moke, pol riža,

5 kg bruto

ZAVITEK TESTENIN
rezanci, oz. spageti,

4½ kg netto

ZAVITEK OVSENIH KOSMICEV
4½ kg ovsenih kosmičev

cena m\$ⁿ. 13.30

POŠILJKE IZ U. S. A.:
(Poštnina vključena)

ZAVITEK NYLON
6 parov Nylon nogavic, velikost

6½ do 10

ZAVITEK "LILLI"
900 gr. volne modre ali črne

cena m\$ⁿ. 28.—

Pošiljamo tudi bogato izbiro raznih zavojev volne, obleke, čeljev in hrane.

Za ostale zavitke zahtevajte naše popolne sezname. Navedenim cenam je treba dodati za poštnino v Sloveniji po m\$ⁿ. 3.85 za zavitek. Pri pisemnih naročilih prosimo, da napišete jasno ime prejemnika in odposiljatelja in priložite obenem poštni ček.

KOLONIJALNI ZAVITEK

1 kg kave (doza)

2 lbs cacaoa

227 gr. Ceylon čaja

5 lbs kristalnega sladkorja

cena m\$ⁿ. 25.30

MLEČNI ZAVITEK

2 dozi polnomastnega mleka

v prahu

2 dozi sladkanega kondenz. mleka

4 doze nesladkanega kondenz. mleka

1 doza smetane

cena m\$ⁿ 23.20

ZAVITEK ČOKOLADE

najboljša nizozemska čokolada

"Kwatta" v škatljah po 300 ploščic,

2 kg netto

cena m\$ⁿ. 22.—

ZAVITEK MAŠČOB

1 kg (doza) surovega masla

netto 900 gr,

2 kg I.a margarine

cena m\$ⁿ. 25.50

ZAVITEK TOALETNEGA MILA

8 komadov a 105 gr.

cena m\$ⁿ. 14.30

ZAVITEK SLADKORJA

5 kg sladkorja

cena m\$ⁿ. 12.—

CAMBRIDGE ZAVITEK

1 kg prekajene hrbtnne slanine z

mesom,

1 kg prekajene suhe slanine,

1 kg (doza) svinjskega mesa v

omaki,

1 kg (doza) surovega masla,

cena m\$ⁿ. 43.—

ZAVITEK MOKE

5 kg pšenične moke

cena m\$ⁿ. 13.—

ZAVITEK KAVE

3 kg surove kave

1 kg sladkorja

½ kg cacaoa

cena m\$ⁿ. 24.30

OXFORD ZAVITEK

1 kg (doza) gnjati,

1 kg prekajene hrbtnne slanine z

mesom,

1 kg (doza) svinjskega mesa v

omaki

1 kg (doza) surovega masla

cena m\$ⁿ. 45.—

LJUDSKI ZAVITEK

4 zav. grahove moke,

2 zav. moke za juho,

3 zav. testenih za vkuho,

3 zav. kostanjevih kosmičev,

skupno 12 zav. v celoti 5 kg.

cena m\$ⁿ. 19.80

POŠILJKE IZ DANSKE

(Poštnina vključena)

ZAVITEK "IRENA"

1 kg. suhe slanine

1 kg. sladkorja

½ kg. kave

400 gr. kondenz. mleka

450 gr. jeterne pastete

450 gr. govedine v omaki

cena m\$ⁿ. 24.—

STANDARD S. A. 1

1660 gr. svinjske masti

500 gr. suhe slanine

908 gr. kave

340 gr. mleka v prahu

500 gr. sladkorja

cena m\$ⁿ. 29.—

STANDARD S. A. 2

850 gr. šunke

850 gr. svinj. mesa

500 gr. sira

400 gr. kond. mleka

450 gr. meda

cena m\$ⁿ. 26.80